

[Slipsager.]

pelsen af kalvekastning og tuberkulose, at bestemmelserne om kontrollen med disse to sygdomme kan overføres til lov nr. 156 af 14. april 1920. Det vil være af afgørende betydning for vor eksport af avlsvæg; også for andre eksportvarer og husdyrbrugsprodukter vil det være af betydning, at man nu kan reklamere med, at landet er så godt som fri for kalvekastning og tuberkulose. Det vil ligeledes få stor betydning, at vi fremover kan reklamere med, at lurmærket dækker over varer, der er fremstillet af mælk fra kastnings- og tuberkulosefri besætninger. Også i den praktiske, almindelige omsætning af kvæg fra gård til gård vil de nye bestemmelser få betydning; det vil være betydelig lettere og også være besparende for landbruget nu at kunne handle med kreaturer uden attester.

I det foreliggende lovforslag er der mange paragraffer, som tillægger landbrugsministeren meget store bemyndigelser, hvad jeg ikke skal sige noget imod, men måske burde der stå: efter samråd med veterinærdirektoratet.

Jeg vil gerne have, at man i udvalget ser lidt nærmere på § 16, stk. 2, der omhandler dyrlægekontrol med kreaturer på fælles græsgange. Det kan vel ikke være rimeligt, at man, hver gang man fjerner et dyr fra en fælles græsgang, da skal tilkalde dyrlæge; det vil i hvert fald volde vanskeligheder mange steder for de mindre landbrug, som har fælles græsgange.

Når vi nu skal til at udvide området for lov nr. 156 af 14. april 1920, vil jeg gerne henlede den højtærede landbrugsministers opmærksomhed på spørgsmålet om vaccination mod mund- og klovsyge. Det er helt i sin orden, at der kan påbydes vaccination i bæltter, når sygdommen opstår; men er det rigtigt, at de enkelte landbrugere, som ligger i disse værnebæltter og gang på gang er udsat for smitte f. eks. sydfra og derved er med til at værne landet, også selv skal betale for hele landet? Jeg synes, det må være en opgave at kigge lidt på, om der

ikke skulle en anden ordning til f. eks. for os nede i Sønderjylland. Vi er gang på gang udsat for smitte af mund- og klovsyge, og så skal vi foretage vaccination. Det kan vi selvfølgelig ikke sige noget til; spørgsmålet er bare, om vi også skal bære omkostningerne derved; det drejer sig dog om en foranstaltning, der skulle være til gavn for hele landet.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige lovforslaget vor støtte.

Kristian Kristensen: Jeg kan tilsige fuld principiel tilslutning til det fremsatte lovforslag. Det er mig en glæde at kunne tilsige mit partis velvillige medvirken til det udvalgsarbejde, der nu skal finde sted.

Fuglsang: Det er blevet sagt, at naturen ikke giver nådegaver, men at det, man vil have fra den, må man fravriste den. Når vi nu er kommet så langt i bekæmpelsen af kvægtuberkulose og kalvekastning, at man med det foreliggende lovforslag kan bestemme, at kontrollen og bekæmpelsen af disse to sygdomme fremover skal gennemføres efter samme retningslinjer, som gælder for andre ondartede smitsomme sygdomme, så skyldes det jo et godt samarbejde mellem de enkelte landmænd, de offentlige myndigheder og videnskaben.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige dette lovforslag vor støtte. Vi ved alle, hvad netop disse to sygdomme i tidens løb har kostet, ligesom vi også ved, hvad det vil betyde eksportmæssigt, at vort land nu fremover kan optræde som rent, hvad angår disse sygdomme. Det viser, at både det arbejde og de midler, som er anvendt, og som det vil blive nødvendigt at anvende i tiden fremover, ikke er spildt.

Hvad principperne i lovforslaget angår, er de jo godkendt af landbrugets organisationer, men derfor kan der selvfølgelig godt være et eller andet at rette. Det må man så se på i det udvalg, der vil blive nedsat.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse,